

מ"ת 41472/09/15 - מדינת ישראל נגד ב ב

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 41472-09-15 מדינת ישראל נ' ב(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת לובנה שלאעטה חלאילה
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב ב ב (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים הפליליים.

הבקשה הוגשה במקביל להגשת כתב אישום המייחס למשיב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, תקיפה סתם - קטין ע"י אחראי, תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ואיומים, עבירות בהתאם לסעיפים 382(ג), 382(ב), 368 ב (א), 275, 288 ו- 192 לחוק העונשין, בהתאמה.

2. עפ"י כתב האישום, המשיב והמתלוננת, גב' ס ד א, הם בני זוג מזה כשנה. למתלוננת שלושה ילדים קטינים, ילידי שנת 2006, 2008 ו- 2009 המתגוררים עימה בדירה בנהריה.

בכתב האישום נטען כי ביום 16.9.2015 בשעה 4:45 או בסמוך לכך, התגלע ויכוח בין בני הזוג ועל רקע זה, החל המשיב לתקוף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שזרק לעברה כיסא עץ. היא התחבאה מתחת לשולחן ואז משך המשיב בשערות ראשה וגררה מחוץ לשולחן, השכיבה על הרצפה והכה בה במכות אגרופ וסטירות בכל חלקי גופה.

המתלוננת ברחה מהמשיב והחלה לצעוק לעזרה ותוך כך התעוררו הילדים והחלו לבכות. אז, החל המשיב לתקוף את הילדים הקטינים שלא כדין וללא הסכמתם, באופן שניגש לאחד מהם, היכה בו בסטירות לפנים ולגב, ניער את הילד השני והכה אותו בסטירות וצעק עליהם לסתום את הפה. המשיב ניגש לחלון וסגר אותו בחוזקה וזה נשבר כתוצאה מכך.

בנסיבות אלו, החלו האישה והילדים לברוח לכיוון דלת הבית תוך שהמשיב דולק אחריהם. באותו מעמד, נטל המשיב קומקום מנירוסטה וזרקו לראשה של המתלוננת. משברחה המתלוננת למרפסת, החל המשיב לתקוף שוב את הקטינים שלא כדין וללא הסכמתם, תוך שתפס את הבן הבכור הרימו וזרקו לרצפה, ומשקם הוא דרך על ראשו, המשיך וניגש לשני הקטינים האחרים וסטר לפניהם.

3. בעקבות המתואר, הוזעקו שוטרים לדירה ומשהגיעו לבצע את תפקידם, הפריע להם המשיב באופן שהחל

להשתולל ולבעוט בשוטרים, העליבם במילים "בני שרמוטות יא בני זונות כוס אמא שלכם", איים עליהם בפגיעה שלא כדין בגופם באומרו "אין בעיה אני בריק ברכאת כולם מכירים אותו ואני עוד אגיע אליכם עוד תראו אותי" ואיים לפגוע שלא כדין בגופו של קצין תורן קבלאן באומרו "אני אירה בך", הכל בכוונה להפחיד ו/או להקניט את השוטרים.

4. כתוצאה ממעשי המשיב, נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי ופונתה לבית חולים באמצעות אמבולנס ונגרמו לה חבלות של ממש - שריטות מדממות בצוואר ומעל אוזן ימין, המטומה בגב וסימנים כחולים ביד ימין, נפיחות בשפה התחתונה וחתך מדמם בקרקפת ימין שהצריך סגירה עם סיכות. לקטין (יליד 2006) נגרמו חבלות של ממש היינו - סימני אדמומיות בגבו ובכף ידו.

5. ב"כ המבקשת חזר בדיון על הבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים כאשר לעניין הראיות לכאורה הפנה, בין היתר, לקריאות הרבות של השכנים למשטרה ולדו"חות הפעולה של השוטרים שהגיעו למקום, התרשמו ממצב המתלוננת ושמעו את אמרותיה סמוך לאירוע. בנוסף, הפנה להודעת המתלוננת ועדויות הקטינים שנגבו ע"י חוקרת ילדים, לעדויות השכנים ולתמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת וצילומי הדירה לאחר האירוע.

לעניין העילה, טען ב"כ המבקשת לקיומן של שתי עילות מעצר סטטוטורית, וזאת לאור מערכת היחסים הזוגית בין הצדדים ורף האלימות (אלימות חמורה ואכזרית) בה נקט המשיב, בנוסף לעילה כללית של מסוכנות הנשקפת מהמשיב לציבור בכלל ולמתלוננת וילדיה בפרט לאור המעשים המיוחסים לו ולאור עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות אלימות חמורות.

6. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה בתיק ולחילופין טען לחולשתן באופן שלדידו אינו מצדיק מעצר המשיב מאחורי סורג ובריח. ב"כ המשיב טען, בין היתר, שהמשיב והמתלוננת אינם בני זוג במובן הרגיל והם לא מנהלים משק בית משותף כך שאין מדובר בעבירות אלימות בתוך המשפחה.

לטענתו, מדובר בריב קולני ביניהם על רקע חשדה של המתלוננת כי המשיב 'יוצא' עם אחרת, מה שהביא אותה להתלונן נגדו בגין אלימות פיזית. ב"כ המשיב הפנה לסתירות בגרסאות העדים וטען כי הממצאים העולים מחקירת הילדים אינם קבילים. בנוסף הוא טען להעדר עילת מעצר גם לנוכח ביטול התלונה ע"י המתלוננת. בכל מקרה, הוא ביקש שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בבית מגוריו בכפר אבו סנאן, בפיקוח אביו ואחותו.

7. לאחר שעיינתי בחומר החקירה בתיק ובחנתי את טענות הצדדים, שוכנעתי בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב, ואף למכביר, בכל העבירות המיוחסות לו ובקיומה של עילת מעצר של מסוכנות.

ראיות לכאורה

8. תיק החקירה מבסס, לטעמי, תשתית ראייתית איתנה לעבירות המיוחסות למשיב בכלל ולעבירות האלימות כלפי המתלוננת וילדיה בפרט.

9. תחילה אפנה לדו"חות הפעולה של השוטרים שהגיעו לדירת המתלוננת, לאחר קבלת קריאות מהשכנים בדבר צעקות ואלימות בתוך הדירה.

עפ"י דו"ח פעולה המסומן א' בתיק החקירה, סמ"ר שחאדה נכנס לדירה וראה את המתלוננת מדממת באזור הראש מצד ימין והכתף וכאשר המשיב יצא מאחד החדרים, המתלוננת אמרה לו שברכאת (המשיב) תקף אותה

והשוטר הבחין בסימנים על אחד הילדים בצורת שתי "חמסות" באזור הגב. בנוסף כתב השוטר כי הבחין בריח אלכוהול חזק הנודף מהמשיב ופירט את הקללות והאיומים שהשמיע בפניהם והתנגדותו לאיזוק ע"י השתוללות ובעיטות בשוטרים. דו"ח הפעולה של הקצין קבלאן חזר על חלק מתיאור זה של הדברים, ובנוסף נכתב בו כי הילד מסר בפניו כי הותקף ע"י המשיב.

10. במזכר כ"ד הובא תמלול קריאות השכנים למשטרה בנוסף לקריאתה/שיחתה של המתלוננת. שם נרשם כי היא נשמעת בוכה ונסערת ומסרה כי המשיב זרק חפצים והיכה אותה ואת הילדים ופגע בהם. בתיק נמצא גם דו"ח מד"א אשר הגיע למקום ובו נכתב כי המתלוננת מסרה שהותקפה ע"י בן זוגה ובסיכום הביקור במחלקה לרפואה דחופה (סומן ח' בתיק החקירה) נרשמו תלונות המתלוננת ונכתב כי "לדבריה פנתה למיון לאחר שהותקפה ע"י בן זוגה. קיבלה מכות ונזרקו חפצים לעברה, עם חבלות בראש, גפיים". בבדיקתה בבית החולים תועדו חתך בקרקפת בצד ימין, שפשופים בצוואר, המטומה בבית החזה ובגב ובזרוע ימין.

11. בהודעתה הראשונה מסרה המתלוננת תיאור מפורט מאוד של האירועים נשוא כתב האישום. היא סיפרה כי המשיב הגיע "מסטול" לדירתה בשעה 4:00 לפנות בוקר, ראה הודעה בטלפון שלה, רדף אחריה ונתן לה מכות, זרק עליה כיסא, משך בשערה ונתן לה אגרופים לפנים. היא מסרה שהיא פתחה את החלון בחדר הילדים והתחילה לצעוק לעזרה, הוא החל להכות את הילדים, לסטור להם ולצעוק עליהם שישתקו. אז הוא סגר את החלון בחוזקה והיא המשיכה לצעוק לעזרה וניסתה לברוח והוא זרק עליה קומקום חשמלי ופגע בראשה.

בעת מסירת הגרסה, הביעה המתלוננת את חששה ופחדה מפני המשיב, מסרה פרטים לגבי אירועי אלימות קודמים מצידו וסיפרה כי המשיב נהג לתקוף אותה בתדירות של פעמיים בשבוע במהלך השנה בה היו בקשר זוגי וכי הוא שותה אלכוהול על בסיס יומי. היא נשאלה אם היא חשה איום או סכנה על חייה והשיבה בחיוב והוסיפה שהמשיב אמר לה שאם הם נפרדים אין סיכוי שהיא תצא עם מישהו אחר.

המתלוננת ביקשה אמנם לבטל את התלונה ושללה כי הדבר נעשה בעקבות פניה של המשיב או מי מטעמו ואף בתום הדיון לפני טענה כי מה שמסרה במשטרה לא היה נכון, אם כי לא מצאתי מקום ליתן משקל לכך. גרסתה המפורטת של המתלוננת למשטרה, אשר נתמכה בחלקה בקריאות הרבות שנתקבלו במשטרה באותו לילה משכנים ששמעו את קול הצעקות וקריאתה לעזרה, עדויות השכנים, דו"חות הפעולה של השוטרים וחבלות הגוף שנגרמו לה מקשים עד מאוד לקבל את טענתה כי גרסתה במשטרה לא היתה נכונה!

12. זאת ועוד, בתיק נמצאות תמונות צבעוניות של המתלוננת מיום האירוע 16.9.2015 בהם נראים סימנים כחולים על ידה הימנית וקרישי דם באזור אוזן שמאלית ובאזור הגב והכתף. בנוסף קיימות תמונות של הבית לאחר האירוע, בו נראים שברי זכוכית, אקווריום שבור, כיסאות הפוכים, טלוויזיה שבורה, וחלון מנופץ.

13. חיזוק נוסף לראיות נגד המשיב והשתלשלות האירועים המתוארים בכתב האישום, ניתן למצוא בהודעות שלושת ילדי המתלוננת שנכחו בעת האירוע ואף נפלו קורבן לכאורה לאלימות מצד המשיב. בעניין זה ניתן להפנות בעיקר להודעתו של הקטין בן 9, המבוגר מבין אחיו, שהייתה מפורטת למדי ואף שתחילה נמנע מלמסור פרטים כלשהם על האירוע, הוא תיאר בהמשך את האופן בו תקף המשיב את המתלוננת ואותו. הוא מסר כי המשיב זרק על אימו קומקום, רץ אחריה, שבר החלון, ותיאר במפורט את האופן בו תקפו המשיב ע"י מכות, כאפות, דפיקת הראש בקיר, סטירות ובוקסים.

עדות שני הקטינים הנוספים (קטין בן 5.5 וקטינה בת 7.6) מחזקת אף היא את עדות המתלוננת ושניהם תיארו את זריקת החפצים ומתן מכות להם, לאימם ולאחיהם הבכור.

14. בצד הראיות דלעיל, המבקשת גבתה הודעות מטעם שני שכנים שהסכימו למסירת עדות במשטרה, בה סיפרו כי התעוררו למשמע צעקות ושכירת זכוכית ושמעו את זעיקת המתלוננת לעזרה. השכנה בבנין ממול אף מסרה שהיא ראתה כי הגבר בדירה רודף אחרי האישה והילדים, שמעה צעקות, ראתה את המשיב מרים אחד הילדים ושמעה את האישה מבקשת שלא ירביץ לו. עדים אלה אמנם לא ראו השתלשלות האירוע עצמו, אם כי בהחלט יש בעדותם כדי לחזק את הראיות בתיק.

15. לאור כל האמור, אני קובעת כי התשתית הראייתית בתיק יכולה בהחלט להביא בסופו של יום להרשעתו של המשיב וטענתו להעדר ראיות או לחולשתן אין מה על מה לסמוך !

עילת מעצר

16. אין צורך להרבות במלל לענין עילת המעצר, שכן ניכר כי קיימת בענייננו עילה של מסוכנות כלפי המתלוננת וילדיה. קיימת, אפוא, עילה סטטוטורית ועילה כללית של מסוכנות המשתקפת מהמעשים החמורים המיוחסים למשיב ומעברו הפלילי, כפי שנעמוד עליו בהמשך כמו גם מהשימוש התדיר באלכוהול כפי שהעידה עליו המתלוננת.

לענין העילה הסטטוטורית אציין כי בניגוד לטענת הסניגור, חומר החקירה בתיק מלמד, לכאורה, כי מדובר בבני זוג; המתלוננת עצמה מתייחסת למשיב כאל בעלה והבן האמצעי התייחס אליו בתור אביו. תדירות הביקורים בדירת המתלוננת ומערכת היחסים עמה מלמדת, לכאורה, כי עסקין בבני זוג.

17. המשיב, כאמור, עתר לשחררו לחלופת מעצר בבית הוריו. כידוע, בקביעה אם ניתן להסתפק בחלופת מעצר יש לבחון את המעשה ואת העושה (בש"פ 5222/97 **קופל פטשניק נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא (4) 702), כאשר שאלת השחרור לחלופת תלויה, בין היתר, ביכולת ליתן אמון בנאשם. זו מוסקת גם מעברו של הנאשם, מהתנהגותו במהלך האירועים נשוא כתב האישום ולאחריהם ומנסיבותיו הפרטניות של המקרה (בש"פ 352/11 **ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל**).

18. המעשים המיוחסים למשיב הינם מעשים חמורים המשתקפים מכתב האישום, כאשר חומר החקירה, מספר הקריאות שהגיעו למשטרה באותו לילה עקב הצעקות שנשמעו בשכונה והודעתה המפורטת למדי של המתלוננת מלמדים על כך. לזאת אוסיף דו"חות הפעולה של השוטרים שתיארו את ההתרחשויות עם הגיעם לדירה ואת ריח האלכוהול החזק הנודף מהמשיב.

המתלוננת תיארה בהודעתה את התנהגותו האלימה של המשיב כלפיה הן באירוע נושא כתב האישום ובלא מעט אירועים קודמים ויש בדברים כדי ללמד היטב על חומרת המעשים ועל מסוכנותו של המשיב.

המתלוננת נשאלה בעת גביית הודעתה מדוע נתנה למשיב להיכנס לדירה אם התנהגותו הבעייתית ידועה לה והשיבה "מאחר ואני מפחדת ממנו, הוא לא שואל אותי בכלל, הוא בא אליי הביתה, מתחיל לדפוק בדלת ואם אני לא פותחת לו מסוגל לשבור את הדלת, הוא עשה זאת בכך ששבר את הדלת בבית הקודם והוא יכול להיכנס ג דרך המרפסת והוא עשה זאת לפני כחודש בכך שהגיע הביתה מסטול בשעה 5:00 בערך, התחיל לדפוק בדלת בחוזקה וברצף, אני לא פתחתי לו ואז הוא הלך וחזר אחרי מספר דקות והתחיל שוב לדפוק בדלת ולצלצל בפעמון ואני לא פתחתי לו מהפחד, ואז הוא הלך בכיוון המרפסת לזרוק אבנים על התריס.. שבר כמה שלבים של התריס, טיפס למעלה פנימה".

19. לעניין העושה אצין כי חרף גילו הצעיר יחסית, צבר המשיב לחובתו 4 הרשעות בעבירות שונות ובין היתר בעבירות אלימות של איומים, תקיפה וחבלה ממשית (בשנת 2009) בנוסף להחזקת אגרופן/סכין (שנת 2007) ורכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת (בשנת 2012). בגין העבירה משנת 2007 נידון למאסר בפועל של 8 חודשים, בגין עבירות האלימות משנת 2009 נידון לעונש מאסר בפועל של 40 חודשים ומאסר על תנאי מותנה של 14 חודשים ובגין העבירה של החזקת סכין נידון בשנת 2011 לשלושה חודשי מאסר.

20. ביחס לעבירות אלימות כלפי בן משפחה נקבע זה מכבר "**...עבירות הנעברות תוך התפרצות זעם בלתי נשלטת, וכאלה הן, לרוב, עבירות האלימות במשפחה, מחייבות מעצר, משום שחלופת מעצר, שביצועה תלוי תמיד ברצון הנאשם עצמו, אינה אפקטיבית**" [בש"פ 5273/99 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 99(3) 205].

ובמקום אחר " **בעבירות של אלימות במשפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה הממד הבלעדי, אף לא הממד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את 'הצבע והגוון' של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג**" [בש"פ 655/10 חן דוידוב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.1.10)].

21. בנסיבות ענייננו, נוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב ועוצמת המסוכנות, אני סבורה כי קיימת חשיבות רבתי לבחינה מדוקדקת וקפדנית לכל חלופה שתוצע **ומכאן אני מפנה את עניינו של המשיב לשירות המבחן להכנת תסקיר מעצר**. כבר כאן יודגש כי אני רואה מקום לשחרר המשיב לחלופה הקרובה גיאוגרפית למקום מגוריה של המתלוננת ומכאן יתמקד שירות המבחן בחלופה מרוחקת במידה ניכרת ככל שתוצע כזו. כן יבחן שירות המבחן אפשרות חיזוק החלופה שתוצע באיזוק אלקטרוני.

22. **אני קובעת לפני דיון נוסף ליום 26.10.15, שעה 11:30.**

שירות המבחן יכין תסקיר מעצר עד אותו מועד.

מזכירות ביהמ"ש תמציא עותק מכתב האישום ומהחלטה זו לשירות המבחן.

המשיב יובא לדיון שנקבע ע"י שב"ס.

ניתנה היום, י"ח תשרי תשע"ו, 01 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.